

i det foreliggende Spørgsmaal, nemlig at Brevet er blevet indleveret saaledes, at hvis det var blevet besørget paa ordinær Vis, var det kommet rettidigt frem. Og derfor synes jeg rigtignok, at denne vist for øvrigt elskværdige og dygtige Embedsmand, som har skrevet disse Slutningsbemærkninger, hellere burde have sparet sig det Ræsonnement, at man har gjort sig skyldig i en Uforsigtighed, naar man indleverer et Brev af stor Vigtighed rettidigt til Postbesørgelse paa ordinær Vis, og jeg vilde tro, at der var Mulighed for, at Valgbrevsudvalget, hvis det fik denne Sag til Undersøgelse, tværtimod vilde komme til det Resultat, at naar en Borger har i rette Tid indleveret et Brev til Postbesørgelse, skal han i Almindelighed være fritagen for Ansvar og Ansvaret hvile andetsteds, hvis Postbesørgelsen ikke sker paa ordinær Vis. Her er jo Spørgsmaal om to Slags Ansvar, dels Ansvaret for Postvæsenet for at have været forsømmeligt, det er en Sag for sig, dels hvad der skal ramme den Valgkandidat, fordi Postvæsenet har været forsømmeligt, og de Vælgere, som vilde have stemt paa denne Kandidat, og disse to sidste Parter synes jeg i dette Tilfælde maa være fritagne for Ansvar. Men skulde man være af en anden Mening, burde man i alt Fald ikke træffe den principielle Afgørelse, før en grundig Overvejelse har fundet Sted, og jeg vil derfor henstille til det høje Ting, at dette Valgs Godkendelse udsættes, indtil Valgbrevsudvalget har haft det til Undersøgelse og faaet Lejlighed til at gøre en velbegrundet og vel overvejet Indstilling desangaaende til dette høje Ting. Derom ønsker jeg at stille Forslag.

Sigurd Berg: Jeg vil kun i Anledning af nogle Udtalelser af det ærede Medlem om Indenrigsministeriets Cirkulære sige, at det forekommer mig, at den Slutning, det ærede Medlem drog af dette Cirkulære, er ganske fejlagtig. Dette Cirkulære siger kun, at man kan bruge Forsendelse pr. Post. Det vil sige, at vedkommende Valgbestyrelses Formand kan ikke nægte at modtage en Anmeldelse, der er sendt pr. Post. Men noget saadant er jo ogsaa Tilfældet med Hensyn til politiske Valg. Der siges derimod intet som helst om, at Anmeldelsen maa anses for at være rettidigt indkommen, naar den er indleveret paa Postkontoret paa det eller det Tidspunkt. Der siges med andre Ord i Cirkulæret intet som helst om, hvor Ansvaret for, at Anmeldelsen kommer vedkommende

i Hænde til rette Tid, er, om det er hos den ene eller hos den anden.

Zahle: Formodningen maa dog være imod, at det skulde være det bare Vaas, der staar i dette Cirkulære. Hvis der stod i Cirkulæret, at det var tilstrækkeligt, at Anmeldelsen var afsendt med Posten, naar den saa kom rettidig frem, saa vilde det jo være det bare Snak. Er den kommen rettidigt frem, saa er det tilstrækkeligt, hvad enten den er kommen med Posten eller paa anden Maade. Naar der staar, at det ikke er fornødent at indlevere den ved personligt Møde, men at det er tilstrækkeligt at afsende den med Posten, kan der ikke være nogen anden fornuftig Mening deri, end at naar den er afsendt saa betids, at den ved ordinær Postbesørgelse vilde være kommen frem i rette Tid, saa er det tilstrækkeligt. Der kan ikke staa, at naar den er afsendt med Posten, og den saa kommer frem i rette Tid, er det nok.

Sigurd Berg: Forholdet er det, at i denne Vejledning gives der de paagældende Meddelelse om, hvilke Fremgangsmaader de kunne vælge, og der gøres der gældende, at Lovens Udtryk ikke ere at forstaa saaledes, at de ere nødte til at møde personlig og give Anmeldelse. Men Lovens egne Udtryk vise klart, hvor Ansvaret er, og det kan ikke have været Indenrigsministeriets Cirkulæres Mening at forflygtige det Ansvar, Loven paalægger den paagældende, der vil gøre Anmeldelse.

Zahle: Hvis det ikke var Meningen, saa havde det været klogere, om Indenrigsministeriet ved den Lejlighed havde tiet.

Grønberg: Naar jeg tager Ordet ved denne Lejlighed, er det, fordi jeg er saadan stillet, at jeg har kunnet lære de Forhold, her er Tale om, lidt nærmere at kende end de fleste af det høje Tings Medlemmer og derfor gerne vil tillade mig at give nogle flere Oplysninger, end der allerede er fremkommet. For mig er det, vi kunne kalde Postvæsensspørgsmaalet, et vigtigt Punkt i hele denne Sag, og det staar for mig saadan, at naar den Kandidat, der er Tale om her, Søren Nørgaard, indleverer sit Brev paa Pandrup Brevsamlingssted paa den Maade, han har gjort, saa viser det, at han har været ret omhyggelig og ikke ligegyldig overfor dette Spørgsmaal. Naar man ikke kender Forholdene derovre, kunde man gerne tænke sig, at